

การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่
Study and Development from local wisdom of Baan Tawai village Chiang Mai

บุรพรัตน์ นันไชย¹ จตุรงค์ เลาะเพ็ญแสง² และอุดมศักดิ์ สาริบุตร³
Buraparat Nanchai¹, Chaturong Louhapensang² and Udomsak saribut³

¹นักศึกษาหลักสูตร ค.อ.ม. (สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์³รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

pokpack021@hotmail.com, chaturong@yahoo.com, and ksudomsak@kmit.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ 2 ประการคือ เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวายและเพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่กลุ่มผู้ผลิตและผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวายจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ผลิตและผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรูปแบบและแนวทางการพัฒนางานหัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวายวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปรผลโดยการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบของงานภูมิปัญญาท้องถิ่นของหมู่บ้านถวายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมา จากบรรพบุรุษแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่งานไม้แกะสลัก งานแต่งเต้้นเดินลายและงานลงรักปิดทอง และตลาดที่รองรับ ผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ประเภทนี้มีกอยู่ในรูปแบบของเพอร์นิเจอร์เป็นส่วนมาก โดยรูปแบบและการพัฒนาออกแบบเป็นงานเพอร์นิเจอร์ ชุดโต๊ะรับแขกเนกประสงค์สำหรับบ้านพักอาศัย โดยการประเมินในด้านรูปแบบ ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความสวยงามและ ด้านอัตลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น กลุ่มผู้ประเมินความพึงพอใจในรูปแบบ SKETCH DESIGN แบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย จำนวน 30 คน ได้ค่าการประเมินความพึงพอใจมีคิดเห็นโดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$)

คำสำคัญ: การศึกษา พัฒนา ผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

Study and development of the products from Baan Tawai, a local village of Chiang Mai. the research objectives were to study the two factors. That is to learn about the local products and to design and development for local village of Baan Tawai.

Samples used in this study. Include manufacturers and suppliers of local village dedicated to 100 people by random sampling. Tools used to collect the data and Interviews with manufacturers and experts about the model and the development of Baan Tawai village has focus to crafting data analysis, standard deviation, and interpretation of the narrative.

The results showed that the formation of a local resident of the Baan Tawai village, offeris a unique and wisdom of the elders, divided into three types: wood carving Wedding line pattern and gilded. The style and design development is multi-purpose living room furniture sets for home environment from the model. The functionality, the beauty and the local identity are also considered

Keywords : Study; Development; Product; Local Wisdom; Baan Tawai village Chiang Mai

1. บทนำ

ความคิดสร้างสรรค์ใช้วัสดุของห้องถินจนก่อเกิดเป็นงานหัตถกรรมที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์เป็นของห้องถินน่องที่สืบท่อันมาจากรุ่นบรรพบุรุษ [1] ต่อมาเมื่อเกิดงานหัตถกรรมขึ้นในห้องถิน และจึงเกิดการแข่งขันทางการตลาดทางเศรษฐกิจ ตลอดจนมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตเพื่อให้งานหัตถกรรมห้องถินสามารถแข่งขันกับตลาดเศรษฐกิจโลก ตลาดงานหัตถกรรมมีการขยายตัวมากยิ่งขึ้น เกิดเป็นการสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับประชาชนกลุ่มผู้ผลิตสินค้า [2] สังเกตได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวและจับจ่ายใช้สอยอุดหนุนสินค้าไทยสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล และยังเป็นการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักศิลปวัฒนธรรมของคนไทยในตัวอีกด้วย ในอดีตงานหัตถกรรมห้องถิน ถูกตีค่าเป็นเพียงสินค้าของที่ระลึกจำหน่ายทั่วไปให้กับนักท่องเที่ยว แต่ในปัจจุบันนั้นค่าของงานหัตถกรรมห้องถินได้ถูกยกระดับให้สูงขึ้น จนถูกยกเป็นสินค้าส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ และสามารถทำรายได้กลับคืนสู่ชุมชนได้อย่างมหาศาล [3] ขณะนักล่าวยังได้วางงานหัตถกรรมห้องถินนับเป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญที่ช่วยกระตุ้นสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยและหมู่บ้านถวายจังหวัดเชียงใหม่เป็นอีกหนึ่งหมู่บ้านชุมชนหัตถกรรมห้องถินที่มีต้นกำเนิดงานฝีมือสืบทอดมาจากรุ่นบรรพบุรุษที่มีเชื้อเสียงในด้านของสินค้าของประเทศด้วยบ้านประเกท ไม้แกะสลัก งานแต่งเติมลายและงานลงรักปิดทอง รวมถึงงานประเกทเพอร์นิเจอร์ไม้ และยังเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าของแต่งบ้าน ของที่ระลึกที่สร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากลักษณะของการผลิตงานภูมิปัญญาท้องถินแห่งนี้เป็นลักษณะของการทำรากแบบเดิมๆ อาจจะไม่เพิ่มเติมในเรื่องของปริมาณตามที่ลูกค้าสั่งหรือช่วงเทศกาล โดยยังขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยหรือทันตามแนวโน้มความต้องการทางการตลาดเท่าที่ควร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้าน
ถวาย จ.เชียงใหม่
2. เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา
ท้องถิ่น หมู่บ้านถวาย จ.เชียงใหม่

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านมนุษย์ ธรรมชาติและสังคม มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมของวิบูลย์ สีสุวรรณ ด้านรูปแบบด้านหน้าที่ใช้สอย ด้านความสวยงาม และด้านอัตลักษณ์ เนพารถถิ่น และการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ [4]

4. ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรต้น ความคิดเห็นของช่างฝีมือผู้ผลิตงานหัตกรรมหมู่บ้านรายที่มีต่อแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวแปรตาม ความพึงพอใจของกลุ่มผู้ผลิตและผู้จำหน่ายที่มีต่องานที่ติดต่อกัน หมายความว่า ต้องมีความต่อเนื่องกัน ไม่บ้านปลายที่ได้รับการพัฒนาเป็นรูปแบบแล้ว ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ขั้นตอนการศึกษางานทัศนกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น หน่วยบ้านชาว

ประชากร คือ ช่างฝีมือผู้ผลิตงานหัตถกรรมบ้านถาวรจำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มช่างฝีมืองานหัตถกรรมหมู่บ้านถาวรที่ 6 จำนวน 15 คน

2. ขั้นตอนการอ่านแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย

ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และความชำนาญจำนวน 3 ท่าน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบแบบผลิตภัณฑ์ นักออกแบบ
และผู้ประกอบการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ หัวหน้าฝ่าย
ประชาสัมพันธ์บ้านถวาย

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ผลิตและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบ และแนวทางการพัฒนางานหัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่บ้านราย

2. แบบประเมินผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้าน ราย โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 4 ด้าน คือด้านรูปแบบ ด้าน ประโยชน์ใช้สอยด้านความสวยงามและด้านอัตลักษณ์ เนื้อพะกิ่น

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการศึกษางานหัตถกรรมหมู่บ้านถวายผู้ว่าจังหวัด แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามลงพื้นที่หมู่บ้านถวาย จ. เชียงใหม่ สัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายงานหัตถกรรมหมู่บ้านถวายผู้ว่าฯ

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาปรึกษาและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อหาแนวทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และทำการสร้างแบบร่างผลิตภัณฑ์จำนวน 3 รูปแบบและขอคำแนะนำแก่กันไปปรับปรุงพัฒนารูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพร้อมทั้งขอความร่วมมือจากกลุ่มผู้ผลิต-ผู้จำหน่ายงานหัตถกรรมหมุนบ้านรายจำนวน 30 คน ในการตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินแบบร่าง โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายงานหัตถกรรมหมู่บ้านราย นำข้อมูลมาวิเคราะห์ในด้านต่างๆ และประผลโดยการบรรยาย

2. นำข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์มาปรึกษาและสัมภาษณ์
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อหาแนวทางการพัฒนาและ
ออกแบบผลิตภัณฑ์ จำกนูนิปณญาห้องถีนหมูบ้านถวาย
จ.เชียงใหม่

3. สร้างแบบร่างผลิตภัณฑ์จากวัสดุปัญญาท้องถิ่นหนู่บ้าน ภ่วยจำนวน 2 รูปแบบ และประเมินแบบร่างโดยกลุ่มผู้ผลิต และผู้จำหน่ายงานหัตถกรรมหมู่บ้านภ่วย จำนวน 30 คน โดยประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านรูปแบบ ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความสวยงาม และด้านอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น และทำค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนการศึกษาภูมิปัญญา ท่องถิ่นใหม่บ้านถวาย

ผลการศึกษางานหัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้าน
ถวาย จังหวัดเชียงใหม่ จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ผลิตงาน
หัตถกรรมหมู่บ้านถวาย สามารถจำแนกประเภทของงาน
หัตถกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มารากการสืบทอดภูมิ
ปัญญา การใช้วัสดุ เทคนิคและขั้นตอนในการผลิตงาน
หัตถกรรมของหมู่บ้านถวายมาจากการบูรพบุรุษของชุมชนได้
ทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ งานไม้แกะสลัก งานแต่งเส้น
เดินลาย และงานลงรักปิ้งด้วย

1. งานไม้แกะสลัก

ไม่มีแก๊สลักษณะ 2. แต่งเส้นเดินลาย

3. ลงรักปิดทอง

ตารางที่ 1 วิเคราะห์วัสดุกรรมการผลิตและลักษณะเฉพาะของงาน
หัตถกรรมจากภูมิป่าเขาห้องถิ่นหน้าที่งานภูมิป่า จ.เชียงใหม่

1. ຂວາງແມ່ນສັລັນໄຟ້
2. ຂວາງແມ່ນສັງລິບືອວຍ

วัสดุอุปกรณ์ในการผลิต

1.งานแกะสลักไม้	2.งานแต่งเต้้นเดินลาย
-ไม้สัก,ไม้จა典雅	-เต้้นมูก
-สีสุภาพงาดงามฯ	-สีน้ำมัน
-ค้อน	-สีน้ำพลางสติก
-เลือย,มีดพราง	-ทองผุน น้ำมันก้าด วนิชใส
-คินสอ,ปากกา,ขอต์ค	-กระจาลี

ขั้นตอนการผลิต

<p>1.งานแก้สะลักษณ์</p> <p>หน้าไม้ได้ด้านดีที่ต้องการ ใช้ มีดพรางหรือเลื่อย แต่งรูปทรง และผิวน้ำไม้ให้เรียบและได้ ทรงที่ต้องการ จากนั้นทำการ ร่างแบบด้วยดินสอหรือปากกา ลงบนไม้ไว้ ริมทำการ แกะสลัก โดยใช้ช้อนและสี ขนาดต่างๆเป็นเครื่องมือหลัก ในการแกะ จนได้งานแกะสลัก ที่เรียบง่าย</p>	<p>2.งานลงรักปิดทอง</p> <p>ทาสีน้ำพลาสติดกรองพื้นชั้นงาน จากนั้นทาสีน้ำมันทึ้งไว้ให้เหนียว พอดี ริมทำการแต่งสีเดินลายลง ไปให้ได้ลวดลายตามแบบของ ช่างฝีมือฯ พอยแต่งงานเสร็จก็เรียบ ทองทับลงบนแม่น้ำก็กรอบ จากนั้น ทำการก่อชั้นงาน แล้วเคลือบชั้นงาน ด้วยวานิชใส และติดกระจาดเป็น ขั้นตอนสุดท้าย</p>
--	--

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะเฉพาะ	
1.งานแกะสลักไม้ รูปแบบงานไม้แกะสลักของช่างฝีมือหมู่บ้านถวายจะเป็นในลักษณะของ การแกะลวดลายใบเราน เช่น เรื่องราวตัวละครหรือสัตว์ในวรรณคดีลายรดน้ำ หรือลายไทยที่อ่อนช้อย อาศัยฝีมือความชำนาญของช่างฝีมือหมู่บ้านถวายที่สืบทอดกันมาจากการรุ่นสู่รุ่น	2.งานแต่งเส้นเดินลาย งานแต่งเส้นเดินลายของช่างฝีมือหมู่บ้านถวาย รูปแบบของลวดลายการแต่งเส้นที่มีความเป็นเอกลักษณ์เป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่น ประกอบกับการทำที่ขึ้นงานเลียนแบบของงานที่มีมูลค่าให้กับตัวชิ้นงานมากยิ่งขึ้น
3.งานลงรักปิดทอง	
	วัสดุอุปกรณ์ในการผลิต
3.งานลงรักปิดทอง -เส้นมูก -สีน้ำมัน -สีน้ำพลาสติก -กระเจรศ -ย่างรัก -ทองคำเปลว	
	ขั้นตอนการผลิต
3.งานลงรักปิดทอง ทำสีน้ำพลาสติกรองพื้น และทำสีน้ำมันทับ เริ่มแต่งเส้นเดินลายลงไปให้ได้ลวดลายตามแบบของช่างฝีมือฯ จนเสร็จก็ทายางรักลงไปให้ทั่วชิ้นงาน จึงติดแผ่นทองคำเปลวลงไป ใช้ประปัดให้แผ่นทองคำเปลวติดกับชิ้นงาน ติดกระจากสีลิปไปเป็นขั้นตอนสุดท้าย	
	ลักษณะเฉพาะ
3.งานลงรักปิดทอง งานลงรักปิดทองของหมู่บ้านถวายเป็นการผสมผสานระหว่างงานแกะสลัก งานแต่งเส้นเดินลายและงานลงรักปิดทองเข้าด้วยกันจึงได้ลวดลายที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชนและเทคนิคการปิดทอง มีการติดกระเจรศเพิ่มความล้ำค่ากับชิ้นงาน	

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่

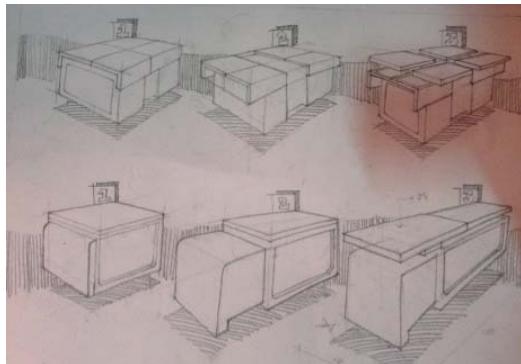
ผลการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ประกอบการส่งออกผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และหัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ หมู่บ้านถวายจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ข้อสรุปแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย

จ.เชียงใหม่ โดยให้เป็นไปตามแนวความต้องการผลิตภัณฑ์ในตลาดที่รองรับผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมและลักษณะจุดเด่นของงานหัตถกรรมหมู่บ้านถวายรวมถึงวิเคราะห์อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้ซึ่งจัดตั้งไว้อยู่ในระดับน่าพอใจเพียงแต่การพัฒนาดังกล่าวขาดความรู้ความเข้าใจอันดีต่อภาพรวมของอุตสาหกรรมที่หลายประเทศได้มุ่งสู่กระบวนการสร้างแนวคิดเชิงการเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ ด้วยกิจกรรมด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์[5] สรุปแนวทางการพัฒนางานหัตถกรรมท้องถิ่นหมู่บ้านถวายให้ออกมาเป็นชุดโดยรับแขก恩กประสงค์สำหรับบ้านพักอาศัย (ครอบครัว) โดยผสมผสานลวดลายการแต่งเส้นเดินลายในแบบลวดลายของหมู่บ้านถวายประกอบเข้ากับรูปแบบของชุดโดยรับแขก恩กประสงค์

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของลวดลายภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวายที่ใช้วัสดุกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดโดยรับแขก恩กประสงค์

1.ลวดลายตัวหนอน	2.ลวดลายดอกเครือ
ลักษณะเฉพาะ	
ลักษณะเฉพาะของลวดลายตัวหนอน จะเป็นลักษณะการใช้เทคนิคการม้วนปลายเส้นมูกเข้าหากันตัวเส้นประมาณ 2-3 รอบ เป็นลักษณะกลมๆและปล่อยปลายเส้นให้เด้งลงไปตามพื้นที่จะแต่งเส้นต่อไป แล้วก็ตัดเส้นออก จากนั้นทำรูปแบบเดียวกันวงทับลงไปเรื่อยๆต่อ กันไปเป็นทางยาวคล้ายตัวหนอน	ลักษณะเฉพาะของลวดลายดอกเครือ จะเป็นลักษณะของ การม้วนเส้นมูกให้คล้ายรูปแบบกลมๆเหมือนกับรูปแบบลักษณะเส้นกับเส้นกันไป 2-3 ชั้น ลับกันแบบลับพับพับบาน และร้าวโดยมีเส้นกลางทำเป็นแบบคลื่นน้ำที่อันทั้ง 2 ชั้น ของลวดลายให้ออกมาเป็นแบบคล้ายดอกไม้

ความสัมพันธ์รูปแบบและลักษณะเฉพาะของทั้ง 2 แบบมีความคล้ายคลึงกันในส่วนที่ใช้รูปแบบการเลียนแบบธรรมชาติ ประเภทดอกไม้ มาสร้างสรรค์และตัดแปลงให้ออกมาเป็นลวดลายที่ใช้ตกแต่ง

รูปที่ 2 แสดงการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

รูปที่ 3 แสดงรูปแบบ Sketch Design

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย จ.เชียงใหม่ มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกับแนวคิดของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ กล่าวว่า ผู้สร้างสรรค์งานหัตถกรรมจะต้องคำนึงถึงการแสวงหาวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นเท่าที่จะหาได้ และสามารถนำมาสร้างด้วยเครื่องมือเท่าที่มีอยู่ตามสภาพท้องถิ่นของตน [6] พร้อมกับการกำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และความเป็นไปได้ในการใช้วัสดุในการผลิต ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าควรเลือกใช้วัสดุประเภทไม้ซึ่งหาได้จากท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย โดยที่ผู้ประกอบการอุดสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีมีความคิดเห็นว่าต้องเร่งปรับตัวในการสร้างคุณภาพและเน้นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่แตกต่างจากคุณภาพ เพื่อสร้างผลกำไรให้สูงขึ้น [7] และมีแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องแนวความคิดของวิบูลย์ ลี้สุวรรณ เช่นกันที่ได้กล่าวว่า งานหัตถกรรมพื้นบ้านมีวัตถุประสงค์แรกของการสร้างสรรค์อยู่ที่ประโยชน์ใช้สอย โดยแนวทางการพัฒนา

ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหมู่บ้านถวาย ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันที่ควรจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่เน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก คือชุดโต๊ะรับแขกอนาคตประงค์ สำหรับบ้านพักอาศัย (ครอบครัว) ได้จากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผู้ผลิตและผู้จำหน่ายงานหัตถกรรม มีความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$)

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอรับขอบข้อมูลคุณท่าน ผศ.ดร.จตุรังค์ เลาหะเพ็ญแสง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และท่าน รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เป็นอย่างสูงที่ได้คำปรึกษารวมถึงคำชี้แนะต่างๆในการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ และขอรับขอบข้อมูลคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้สละเวลา มาเป็นผู้ตรวจสอบแบบประเมินและให้ข้อมูลต่างๆ ขอรับขอบข้อมูลคุณบิดา มารดาที่ได้ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- [1] นฤทธิ์ วัฒนกุ. 2555. ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านไทย. กรุงเทพฯ: วัดศิลป์.
- [2] วัฒนະ จุฑะวิภาค. 2552. ศิลปะพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] กรมทรัพย์สินทางปัจจุบัน. 2554. เมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ [Online] Available:<http://www.oknation.net/> สืบค้นเมื่อ 19 ธ.ค.2556
- [4] กรมศิลปากร. 2553. งานช่างพื้นถิ่น. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์
- [5] บุญสนอง รัตนสุนทรากุล. 2553. ความรู้ทั่วไปเพื่อการออกแบบเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้. ปทุมธานี : โครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมไทย ศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- [6] วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. 2554. ห้านาทีกับศิลปะไทย. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- [7] ชุวพล ทิพยารมณ์. 2552. ปัญหาในการดำเนินงานด้านการส่งออกของผู้ประกอบการอุดสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทย. วารสารครุศาสตร์อุดสาหกรรม, 11(1), น. 181-190